

N:o 4-5 1927.

Ägare: DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING
 Ansvarig utgivare: J. C. N. af KLERCKER
 Redaktör: DOUGLAS OLSSON

19:de årgången.

ÄNTLIGEN!

Det lyckades. Vårt fotbollslag har ärligt slagit sig upp i storserien.

När jag gick hem efter sista kvalificeringsmatchen, efter att den sista kvarten ha suttit och vändats, kallsvettig och frusen, nervös och lugn, rev för alla obehagliga och behagliga känslor, då upptäckte jag att det höll på att bli vår, att vädret höll på att ta sig och att grönskan höll på att bli friskare och frodigare. Och jag gissar att det var en hel del djurgårdare, som just den kvällen gjorde samma upptäckt, efter att i veckor ha gått och tyckt att allting var gråruskigt och nulet och olustigt och hopplöst.

Den matchrad, som fredagen den

1 juni fick sin avslutning, är i själva verket en prestation. Den representerar en aktningvärd grad av spelstyrka och fotbollskunskap, men framför allt en betvingande fond av viljekraft. Och det sista har imponerat på mig och alla andra mest. Denna ilskna energi, denna järnhårda ebjölighet och denna sega, okvliga framåtanda har skapat ny glans kring djurgårdsnamnet och visat att djurgårdarna dock icke ~~kon~~släktats utan äga de egenskaper i rikt mått, som gjort forna dagars djurgårdare fruktade och ärade.

Vi skulle vilja ta er i famn allesammans för de här båda gångna säsongerna, hederspojkar. Och uttryc-

ka vår översvallande glädje och tacksamhet. Och vi hoppas att ni bereda den i brev välkomnande Hälsingborgspubliken, de telegraferande Göteborgs-Kamraterna och de lyckönskande Örgrytarna goda matcher och visa dem djurgårdisk sportmanship. Tillförande vår kära förening aktning och ära.

Personligen är jag glad som en spelman. Jag var med att starta storserien, men fick uppleva den djupa grämelsen att föreningens lag aldrig kom med från början. Hur jag då känner det nu är ju klart. Ett enkelt tack må vara denna känslas uttryck i ord.

Ala.

TERRÄNGLÖPNING

sådan den odlas inom Djurgårdens Idrottsförening

När redaktören för denna alderdomliga men tyvärr en smula alltför periodiskt utkommande tidskrift en dag ringde upp mig och bad mig skriva något om Djurgårdens terränglöpare, var det icke utan, att jag till en början kände mig oerhört imponerad av ämnets räckvidd, »Djurgårdens terränglöpare»; det var allt en något till pampig uppgift, och för min inre syn började en lång rad av svenska mästare, distriktsmästare, Sleipnervinnare o. s. v. i bästa stil knata förbi, här fanns tydligen en hel del att skriva. När jag hade kommit så långt i mina vackra tankar, nåddes jag åter av hr Redaktörens röst: »Skriv en helsida om säsongens händelser och...» Resten av meningen drunknade i mitt uppslupna skratt; när jag hämtat mig något, förstod jag, att det således inte var i det förgångnas segrar och mästerskap jag skulle frossa utan inskränka mig till den betydligt enklare uppgiften att teckna den gångna säsongens äreminne.

*

Det var 27 mars, som följande notis gav tecknet till spelöppning: »Djurgården: Terränglöpning söndag 10, alla klasser Östermalm.

Gammal kärlek rostar aldrig, och när söndagsmorgonen kom, vandrade jag de kända vägarna upp till »Östermalms» för att åtminstone som åskå-

dare få övervara säsongpremiären, och som signaturen »Nen» känsligt uttrycker saken: »Se djurgårdsfärgerna med grova penseldrag teckna sig i de gamla Uggleviksbackarnas terränglöparetavla». Och »alla klasser» — lovade icke det möten så väl med gamla kamrater som med nya, unga generationer djurgårdare, kanske till och med någon blyg sensitiva från vår kära damavdelning skulle gripits av väckelser och bidra till den allmänna färgglädjen. Så tänkte jag, ty det var sol och vår, och humöret glittrade i kapp med den stigande solen. Visserligen var det inte utan, att jag mulnade en smula, när jag först fick se Östermalmspaviljongen, där den låg gammal och gisten som förr. Överfylld av djurgårdare, som den nu är, tänkte jag, får jag en gripande illustration till det s. k. »Östermalmseländet», om vilket jag hört så mycket talas. Och nog var det fullt därinne, men någon djurgårdare lyckades jag icke upptäcka. Jag gick igenom de olika salarna en gång, två gånger, samma resultat. Och jag kanske gått där än, om inte vaktmästare Eriksson till slut kommit och talat om, att djurgårdarnas tävling var inställd — av brist på deltagande.

Men energin är ju den mest djurgårdiska av alla egenskaper, vadan man också nästa söndag kunde läsa

en ny notis av samma innehåll som föregående: »Djurgården: Terränglöpning söndag 10, alla klasser Östermalm». Men jag är djurgårdare och således energisk till övermått, och när tiden var inne, stod jag på min gamla observationspost. Jag märkte genast, att det nu var annat än sist. En rad av beskäftiga funktionärer diskuterade de redan i terrängen försvunna löparnas utsikter. Den allmänna spänningen lättade något, då 25 procent av tävlingsdeltagarna plötsligt uppenbarade sig, blygt rodnande och med byxorna i handen, seende sig nödsakad att bryta loppet.

Force majeure. Hur ofta hänger icke människornas öden på en tunn tåt. — Men nu ljuder ett upprört rop uppifrån vägkröken: »Håll banan fri, löparna komma». Och se, där äro de. Med överlägsen kondition och ända in i det sista bibehållen stil löpa de i mål under de kringståendes jubel och hälsade av kamraternas ovationer. De tre lyckligas namn gå ej till eftervärlden.

Säsongen står i sitt flor, och nästa söndag ljuder åter samlingsparollen. Djurgården: terränglöpning söndag, o. s. v. Tävlingsdeltagandet börjar nu bli imponerande, och jag urskiljer både gamla ringrävar och unga debutanter bland de, som ställa upp på startlinjen.

Klubbmästaren, hr Vestman, jog-

Royal Enfield

Infördrag offert eller besök vår utställning.

MOTOR AKTIEBOLAGET WESSLAU,

N. BLASIEHOLMSHAMNEN 19, STOCKHOLM

Tel. Norr 5290

är marknadens yppersta motorcykel. Styrka,

Säkerhet, Snabbhet i ett elegant utförande

äro de utmärkande dragen hos

Royal Enfield

gar rasbenen litet försiktigt vid väggkanten, Kalle Lind stöter oroligt med bakdelen, Landelius, vis av skadan, knyter omsorgsfullt fast byxorna, och Nerdström springer upp och gömmer sig i småskogen för att sedan, när löparna passera, ansluta sig till täten. Det är nervositet i luften, som dock upplöses av startskottet, och snart ringlar löparraden fram genom terrängen.

*

Man håller i allmänhet sina pengar på »Knutte». Den »starke skidåkaren», för att tala med en expert, har under året gått upp sensationellt som löpare och vinner nu också utan ansträngning en populär seger före den förståndigt löpande Persson.

*

Nästa söndag gick D. M. Djurgården hade anmält 9 man, inte så mycket i förhoppning på distriktsmästerskapet som desto mer på belöningspoäng.

*

Aldrig någonsin har väl ett pris så helt fångat en förenings intresse som detta Belöningspris, Djurgårdens. Varje liten chans till poäng tillvaratages noga, och nu skulle terränglöparna göra sitt, vilket lyckades över förväntan, ett tredje lagpris gav fyra värdefulla poäng. Vestman var bästa individuellt (8), Tjällen, Persson och Landelius fullständiga laget.

Tävlingen gällde även D. I. F:s klubbmästerskap, som sålunda Vest-

DAMERNA TILLÄGNAT

Den kvinnliga idrotten är stadd i rask och målmedveten frammarsch, det är ett faktum, som allt oftare gör sig påmint.

I England finns det ca 600 klubbar för kvinnlig idrott, i Frankrike är antalet icke mycket mindre, och i Tyskland räknar man de enbart allmän idrott övande idrottsdamerna till bortåt 100,000 I jämförelse härmed är den svenska kvinnliga idrotten oerhört liten i grund och botten, fast den under sin snart 2 år långa levnad uträttat märkliga ting. Det är bl. a. lätt att konstatera, att de av Sverige i somras anordnade idrotts spelen i hög grad bidrogo till att ge den kvinnliga idrotten ökat anseende.

man välförtjänt och överlägset hänförde, därmed också tagande juvelerare O. B. Sjögrens vandringspris för alltid.

I Sleipners terräng startade Esse Schumann och blev 3:a i äldre oldboysklassen.

Härmed var säsongen till ända, resultatet kunna ju icke betraktas som lysande, men fast vi inte ha några terränglöpare, ha vi ju i alla fall några, som löpa terräng.

Liten kan ju bli stor, och hur var det en viss potentat sa' när han fick se Åmål?

V i d i.

Denna vår har damidrotten här i huvudstaden riktigt fått vind i seglen, och Djurgårdens damsektion har haft sina klutar förståndigt skotade, så att föreningen nu ser ut att ha skaffat sig en förmånlig plats bland konkurrenterna. Det har varit gott om kända djurgårdsdamer vid vårens träningspromenader, orienteringslöpingen och på Traneberg de dagar allmän idrottsträning och handboll har annonserats.

Damidrott har ju numera upptagits på Stockholms idrottsförbunds program, och till sommaren få vi väl se våra idrottande flickor sida vid sida med sina manliga kolleger vid de stora idrottsstävlingarna. Det gäller därför att träna och ligga i som aldrig förr, ty det är stora uppgifter som vänta.

Först och främst beslöts vid en kongress i Haag i början av augusti förra året efter konferens med den kvinnliga federationen att upptaga kvinnlig idrott på Amsterdamspelens program, och det vore väl sjutton, om icke Djurgården till dess skulle ha några värdiga representanter att sända.

Vidare anordnas kvinnliga svenska mästerskap den 31 juli, och det vore väl likaledes sjutton, om vi ej vid även detta tillfälle skulle få något att säga till om. Tävlingsgrenarna vid svenska mästerskapen bli tolv. Löpn. 60 m., 100 m., 800 m., stafettlöpning 400 m., häcklöpn. 80 m., höjdhopp, längdhopp, stående längdhopp, diskus- och spjutkastning, kulstötning och slungkast (samtliga kast med bästa hand).

Alla Djurgårdare erhålla 10 proc. Rabatt

vid köp av

MÖBLER, MATTOR & GARDINER

BOBERGS MÖBLERINGS A.-B., DROTTNINGGATAN 67

STADSLÖPNINGEN

eller

Rasbom, den oupptäckte löparestjärnan

Rasbom kom springande på Odenplan. — Heja Landelius — skrek han. — Köör bara. —

Rasbom var djurgårdare och klubbentusiast, ja, rent av fantast, och i dag hade han en ansträngande dag framför sig. Det var nämligen stadslöpningdagen.

Han hade sovit dåligt under natten, och han hade varit den förste, som tagit plats på spårvägsrefugien nedåt Odengatsbacken, där han hade haft god utsikt över en stor del av rännarbanan.

Så hade löparehären kommit stånkande uppför backen i skuggan av stinkande motervagnar, och då hade Rasbom med ens fått något halvilt över sig. Han hade kastat mössan högt i vädret och burit iväg som en vanvettig.

— Det är bra, Landelius — skrek han nu. — Köör bara, kööör. —

Landelius låg bra uppe, strax efter dansken t. o. m., och han spurtade storartat nedåt Hälsingegatan.

Allt vildare och tokigare blev Rasbom. Han kastade av sig ytterrocken, hängde den på första spik i en husvägg och bar i väg Upplandsgatan ned till Tegelbacken. Folk stode som fånar och såg efter honom, och en gammal tant hade så när blivit kullsprungen på Vasagatan. En äldre man gav hals: — Tag fast honom — men det var lättare sagt än gjort. Rasbom han sprang som ett lössläppt djur, och han bekymrade sig om föga. Han skulle absolut se Kalle Lind komma hjulande på Hantverkaregatan.

Kanske Djurgår'n helt frankt ta-

git ledningen, tänkte Rasbom, ty han vädrade sensation.

Han svängde ned under järnvägsbron vid Tegelbacken och mötte tätmännen bortåt Stadshuset. Han hade räknat dem till 10 på fingrarna i byxfickan, då han fick se Kalle. Kalle var slut, totalt slut, och han hörde inte ett knyst av de vilda tjut, som Rasbom upphävde, men fastän benen voro stumma och raka, stakade han energiskt mot kritstrecket på sina väl vallade specialskor.

Rasbom var fortfarande lika upprymd. Det ordnar sig nog, tänkte han. Han gick fram till polisen, som dirigerade folkmassan, och sträckte sin högra hand i vädret. — Vi vinner klass II — sade han. — Absolut. Konstapeln kan ju höra här. Nu går Tjällön upp till söder. Han är fin.

Dessutom kanske icke damerna veta:

att 6 hg.-spjutet (juniorspjut) numera skall användas;

att en femkamp bestående av grenarna 100 m., 800 m., höjdhopp, kulstötning och spjutkastning beslutats av kvinnliga idrottsfederationen;

att tyskorna nått resultat, som betydligt kommer att justera mångas föreställningar om kvinnornas prestationsförmåga. Vad sägs t. ex. om följande godkända rekord: löpning

100 m., fr. Wittman 12,4 sek., kulstötning, fr. Häuptlein 11,49 m., diskuskastning, fr. Reuter 38,34 m., spjutkastning (seniorspjut), fr. Schuhmann 35,49 m.;

att svenska rekord numera noteras i följande grenar:

Löpning 50, 60, 80, 100, 200, 800 och 1,000 m.

Stafettlöpning 4×75, 4×100, 4×200, 10×100, 100+100+200+800, 3×800 m.

Häcklöpning 80 m.

Höjdhopp med och utan ansats. Längdhopp med och utan ansats. Spjut, kula och diskus, bästa hand och sammanlagt;

att handboll är en härlig motionsidrott;

att Birger Nylund och Helge Kjellstrand äro Djurgårdens representanter i Stockholms idrottsförbunds kommitté för damidrott;

samt att föreningens intressen således bli tillvaratagna på bästa sätt.

D—g.

RESTAURANT TATTERSALL

Lunch fr. Kr. 1.75, Middag fr. Kr. 2.—

Soupér fr. Kr. 2.—, Lätt Soupér Kr. 1.50.

Festvåningen Rekommenderas!

Musik 6—12 em.

Musik 6—12 em.

Så har vi Persson uppe på Skånegatan, och han är dubbelt så bra som förra året, och sedan, ja, sedan har vi Vestman. Ja jäklar. Vafalls, nog känner väl konstapeln Knutte — Knopp? Ett mer lovande löparämne finns inte i hela Hagalund. Så de så. Det ordnar sig nog — slöt Rasbom och fortsatte fram till Gustaf Adelfstorg.

Han tog plats på Norrbro. Han vilade sig mot en lyktstolpe i nervös väntan, och han skakade av otålighet, när de första tätmännen blevo synliga. Strax kom också Knutte — Knopp.

— Heja Knutte, vi vinner klass II — skrek Rasbom. Han kastade av sig västen och följde med sin stora löparidol. Han sprang som han aldrig förr trott sig vara i stånd till och stönade ibland fram ett och annat rop till kamraten framför. Folket, som kantade trottoarerna, hejade på Rasbom, och han viftade ansträngt tillbaks med handen. — Vi vinner klass II — skrek han. — Kör Knutte. — Och Knutte sprang, och Rasbom hängde med. På Strandvägen ökade Knutte, och då släppte Rasbom. Han orkade inte följa läggare, ja, han orkade ej ens skrika efter den bortflyende. Han bröt istället av från banan och sprang upp Sibyllegatan. — Han blir diskad, skrek folket efter honom, men intet kunde deck hindra honom.

Han kom fram till Karlavägen och stötte ihop med Djurgårns slutman. — Låt se att du göret — tjöt Rasbom, och Svennberg, som redan för-

TELEFONMATCHEN

15×800 m.

mot Uppsala I. F.

I likhet med föregående år utkämpades en telefonmatch å 15×800 m. mot Uppsala I. F. På grund av den olustiga våren, som kommit åtskilliga av löparna att mista träningslusten, samt de tunga banorna, blevo resultatet rätt dåliga. Kallt och regnigt var det också när tävlingen gick den 20 maj. Av de våra var det endast Vestman, Landelius,

ut kämpade förtvivlat med Västerås gula, örnprydda man, fick ännu en konkurrent.

Rasbom hängde gott med. På Vallhallavägen bröt en storm av ovationer ut mot honom, och nu var han riktigt i form. Han fullkomligt studsade fram i långa, säkra kliv. — Släpp inte, Svennberg, skrek han, och det artade sig till att bli en spännande slutstrid.

Löparna svängde in på Stadion, och Rasbom följde med. Vaktmästaren vid grinden gjorde inte ens en gest för att söka hindra honom. Man kunde inte tänka sig annat än att han var en av deltagarna, och vid denna tidpunkt hade han för övrigt inte mer kläder kvar på kroppen än någon av de tävlande. Han sprang lyckligtvis inte in på Stadionplanen, utan han dök upp på läktaren, dit han kom lagom för att få se djurgårdsmannen bli omsprungen av tvenne konkurrenter strax före mållinjen.

Thorell och H. Persson, som fingo bättre resultat än föregående år. Detta kan man ju kalla en träningsens triumf, ty dessa fyra äro bland det fåtal, som kostat på sig verkligen rationell träning. Harry Carlsson gick för hårt i början och drog Harry Eriksson med sig. Båda fingo för dem åtminstone, dåliga tider. Bland dem som gjorde goda löpp kunna även nämnas N. Andersson, Kjellström, N. Eriksson och Kalle Lind samt juniorerna Södersten, S. Persson, I Norén och R. Anders-

Rasbom blev förtvivlad. Han skakade som en gammal Ford och slet resterna av sina kläder i trasor. Han knäade tillbaka ned för trappan, ned i arkaden, där han sjönk ihop vid ett bord.

Serveringsflickan, som kom fram, kunde inte trösta honom.

— Det gick inte, suckade Rasbom.

— Vilket då? frågade den sköna.

— Att klara klass II.

— Nej, vi få bara servera klass I, svarade kvinnan med bestämd röst.

Det blev för mycket för Rasbom. — Oh, herre min gud, stammade han, och slumrade in i fridfull sömn.

En stund senare fick en blåklädd vaktmästare liv i den stackars människans.

— Nästa år vinner vi klass II, sade Rasbom. — Absolut. Men får jag en kall pilsner nu. Fort! —

Nen.

Den världsberömda Mey-kragen

är oundgänglig för alla Herrar med korrekt halsklädsel.

Ofantligt överlägsen varje annan krage av vad slag den vara månne.

MEY'S STÄRKKRAGAR

G:la Brogatan 32

Pris pr duss.
endast Kr. 3:—, 2:75.

Tel. N. 24626

Tel. N. 24626

PRICKEN ÖVER I

Två svenska mästare till: Leif Dahlgren och Kotte Granström.

Våra inomhushoppares framgångar ha detta år artat sig till ett stadigt crescendo. De resultat, pojkar-na ha uppnått, ha beskrivit en ständigt stigande kurva, och tusan vet hur det till slut skulle ha gått, om ej säsongen, liksom allt annat, haft en ända. Den sista tiden blev det hela en ganska respektlös lek med rekord och prestationsgränser.

I förra numret skildrades hur våra blåsvarta hoppare steg för steg

genom energisk och målmedveten träning arbetade sig fram till titeln Stockholms bästa inomhusklubb, samt hur resultat och mästartitlar trollades fram på Svea livgardes präktiga men hårda och stumma parkettgolv.

Och så stodo en vacker dag Svenska mästerskapen för dörren.

En stabil 5-mannatrupp med djurgårdsdräkten i väskan och segervilja i sinnet antrade tåget till Örebro, be-

slutna att visa den församlade landsorten att det finns inomhushoppare i Stockholm samt i all synnerhet i Djurgården.

Uppsåtet lyckades — över all förväntan. Två S. M.-tecken hemfördes, en andra-placering, tre fjärde och en sjätte. Dessutom 8 poäng på mästerskapsstandaret (närmast Örgryte med 4) samt som påbröd ett nytt svenskt rekord, vilket även har rang och värdighet av »världsrekord». Kan någon begära mera.

Men låt oss granska bedrifterna.

Titlarna delades sålunda lika mellan Djurgården och landsorten (= Göteborg).

Leif Dahlgren blev svensk mästare i grenhopp 1927 (liksom han var det 1926) på det förnämliga resultatet 244 cm., årets bästa svenska resultat.

Kotte Granström blev svensk mästare i mellan hopp 1927 på det ännu förnämligare resultatet 458 cm., *nytt svenskt rekord* och nytt »världsrekord», 4 cm. bättre än Jagenburgs 10 år gamla.

I grenhoppet höll sig även »Kotte» väl framme, hoppade elegant över 235 cm. (men rev 242) och belade en fjärdeplats.

I höjdhoppet delade Dahlgren och Thorell fjärdeplatsen på höjden 145, den senare var ytterligt nära att klara 150, medan Kalle Lundberg hade otur och fick stanna på 140.

son. Genomsnittstiden för de 15 bästa blev 2,15,4 mot Upsalas 2,16,3. Föreg. års tider voro resp. 2,12,9 och 2,14,9. Det förtjänar nämnas att banorna i Uppsala säkerligen voro sämre än Tranans. Svedberg, som blev Upsalas bästa man, löpte tillika med två kamrater på Traneberg, och han har säkert flera övermän bland kamraterna hemma i Upsala, såsom Malmgren och Almquist. Bl. icke startande Djurgårdare märktes Harry Andersson och N. Bergström och av Upsalas bättre felades I. Åberg. Resultaten blevo:

Djurgården:

E. Vestman	2,10,0
N. Landelius	2,10,7
H. Thorell	2,12,8
N. Andersson	2,14,0
H. Carlsson	2,14,4
H. Persson	2,14,6
H. Eriksson	2,15,1
T. Svennberg	2,15,3

B. Kjellström	2,16,4
T. Södersten	2,17,2
S. Persson	2,17,5
K. Lind	2,17,6
N. Eriksson	2,17,8
K. Lindroth	2,18,7
E. Jansson	2,18,9

Upsala I. F.

H. Svedberg	2,10,8
B. Malmgren	2,12,4
Almquist	2,13,9
Sjögren	2,14,8
Jacobsson	2,15,2
D. Svedberg	2,15,3
G. Pettersson	2,15,4
J. Åberg	2,16,3
L. Grandin	2,16,4
Nygren	2,18,6
A. Larsson	2,18,7
H. Vaxell	2,18,7
R. Karlsson	2,19,1
H. Lundquist	2,19,5
E. Gustafsson	2,20,1

SOMMAREN ÄR KOMMEN!

Hela naturen ropar på Er KODAK till verksamhet KODAK-KAMERAN är den bästa som finns.

Har Ni ej redan en KODAK, så gör oss ett besök och låt oss visa Eder de nya KODAK-modellerna. För erhållande av resultatet använd

KODAK-FILM.

FRAMKALLA, KOPIERA, FÖRSTORA hos HASSELBLADS FOTOGRAFISKA A.-B., STOCKHOLM.

HAMNGATAN 16

Filialer: KUNSGATAN 68, VÄSTERLÅNGGATAN 36

Leif Dahlgren.

Stående längd blev ännu en stor triumf för vår allroundhoppare Dahlgren, som med sitt första hopp på 318 förvånade konkurrenterna och på prislistan placerade sig närmast efter svenska rekordhållaren Nielsen från Örgryte och slog fjolårets svenska mästare Lindqvist, rekordbrytaren Angur m. fl. storheter, vår egen Kalle Lundberg ej att förglömma

(som med ett hopp på 311 cm. placerade sig som sexa i den förnämliga samlingen).

Poängskörden på mästerskapsstandaret blev följande (jag kan ej neka mig nöjet att införa listan):

Djurgården	8 poäng
Örgryte	4 »
Kolltorp	3 »

Har Djurgården någonsin haft det så bra förspänt i kampen om denna den allmänna idrottens största trofé? Jag tror det ej. Det gäller alltså bara att skaffa de åtta poängen sällskap.

Kolltorps internationella.

Söndagen efter det dessa händelser timade för Leif Dahlgren ned till Kolltorps stora internationella inemlustävlingar och blev *bästa klubb*. Faktiskt. Genom en oöverträffad allround- och kraftprestation och följande resultatserie som väl ej i brådrasket lär överträffas.

Stående höjd 148 cm.

Stående längd 317 cm. (324 ogiltat).

Grenhopp 242 cm. (försök direkt på rekordhöjden 249 misslyckades).

Mellanhopp 427 cm.

Prestationen, liksom Dahlgrens stiliga sportsmannamässiga uppträdande i övrigt, kom Kolltorps Idrottsförening att till Djurgården sända ett artigt brev med tack för vår medlems insatser och gratulationer för den goda reklam, den ståtliga och duktiga djurgårdaren gjort för sin klubb.

Nämna vi sedan att Kalle Lundberg blivit tredubbel klubbmästare i D. I. F. (trots Dahlgrens deltagande) återstår endast

Kotte Granström.

Inomhussäsongens facit

direkt stulet ur Idrottsbladet. Efter ett konstaterande att inomhushopparna gå stadigt framåt, samt att inomhushoppnen nu tilldraga sig betydligt större intresse båda från de aktiva och publiken än förr, följer en statistik, samlande gren för gren de under året uppnådda resultaten samt nedan citerade kommentarer.

Alla Djurgårdare träffas å

RESTAURANT DAMBERG

(INVID ENGELBREKTSPLAN)

Tel.: Norr 12911 och Norr 6285

FÖRSTKLASSIG MUSIK

Stående höjdhopp:

H Thorell, Djurgården	148
B. Sörlander, »	148
K. Lundberg »	148
L. Dahlgren, »	148

»1926 togs 145 eller mera av 16 man, men i år ha icke mindre än 24 gjort det, vilket visar en vacker ökning.

Djurgården imponerar i allra högsta grad med fyra man på 148 — samtliga ha dock på träning gjort 150!»

*

Stående längdhopp:

K. Lundberg, Djurgården	318
L. Dahlgren, »	318
G. Ekström, »	304
S. Lundberg, »	303

»Även här är framgången markant, 21 man togo förra året 3 meter eller mera, medan 35 i år ha gjort samma resultat. Djurgården och Hellas dominera, båda med fyra man över 3 meter och båda med män väl uppe i toppen. Det blir sköna poäng till allsvenska serien!»

*

Grenhopp:

L. Dahlgren, Djurgården	244
K. Granström, »	235
K. Lundberg »	230
H. Andersson »	226
H. Öhman »	225
S. Lundberg »	225

»Man spårar åter en ordentlig framryckning — siffran över 225

BOWLARNA

komma igen i höst

Djurgårdens bowlare kunna då icke beskyllas lida av äregirighet eller fåfänga. Det har nu gått en hel säsong utan att det strängt taget rört vår sektionens medlemmar i ryggen.

Tills, helt plötsligt, en våg av energi vällde in över sektionen. Och gaskade upp till en smula aktivitet åtminstone de flesta av dess medlemmar. Som, hast du mir gesehen, började figurera här och där i prislistorna.

Kulmen nåddes vid uttagningarna till distriktsmästerskapet, till vars sluttävlingar icke mindre än fem man kvalificerade sig (tredje klubb

har på ett år höjts från 19 till 31. Det vore orätt att lämna grenen i fråga utan att komma med det sedvanliga konstaterandet av Djurgårdens dominerande insats: sex man äro med i landets elit.»

*

Mellanhopp:

K. Granström, Djurgården	458
L. Dahlgren, »	427
O. Sjöblom, »	415
H. Andersson, »	410
S. Lundberg, »	398
O. Fredriksson, »	392
G. Falk, »	382
K. Lundberg, »	381

»I fjol var det 10 man över 4 meter mot 14 i år. Högsta toppresul-

i numerär!), nämligen Ahlström, Ekberg, Lundgren, Pettersson och Törnblom.

D. M., i vilket Ahlström och Lundgren startade individuellt och de tre andra individuellt och lag blev emellertid en besvikelse. Laget spelade ambitiöst och var rädd om pinnarna, men förföljdes, på salong efter salong, av genomslagets mångfald och fick svag poäng överallt och på alla händer. Ahlström och Lundgren, som spelade tillsammans, klarade sig mycket bättre och belade i hela tävlingen resp. 19:de och 9:de plats; Lundgren fick en bronsplakett t. o. m.

Om sålunda de utåt synliga tecknen icke talat så särdeles tydligt språk om tillståndet inom Djurgår-

tatet står i år i en särklass (Granströms) men så är det svenskt rekord också.

Till sist sluta vi med en ny blomma till Djurgården för ypperliga resultat — mellanhoppet tar faktiskt priset bland klubbens många goda prestationer. Åtta man har klubben med här, och av dem äro inte mindre än fyra över 410 och två tätt intill 4 meter.»

*

Allt detta enligt Idrottsbladet. Ja, det var mycket blommor. Nu gäller det bara att väl bruka jorden, så att nästa års blomsterskörd ej blir sämre eller mindre välförtjänt.

Doug.

Djurgårdare!

Den som ekiperar sig hos "Tip-Top", är alltid tip-top.

Skjortor, Kragar, Slipsar, Ulstrar, Paletåer, Kostymer till moderata priser hos oss.

Djurgårdare erhålla 5 proc. rabatt.

Herrkonfektion

VASAGATAN 46

dens bowlingsektion, så vore det å andra sidan förhastat att påstå att sektionen levde ett svagt liv. Och ett besök en fredagskväll å Fenix torde ge den intresserade en helt annan uppfattning av sektionen än tidsningsnotiserna kunnat ge.

Jag kom (från Aiba) in i sektionerna från nyåret, fullproppad med prat om slöhet, ointresse och spelclust inom sektionen. Och beredd, sålunda, på ett helt annat än trevligt bowlingutbyte.

Men berättarna och varnarna voro illa underrättade. I Djurgårdens bowlingsektion blåste samma friska fläkt som i alla andra sektioner och att 15 å 16 man voro samlade på träningskvällarna var icke något undantag.

Och bättre och bättre blev det både vad intresse och resultat beträffade. Så att, som antytts, sektionen kunde avsluta sin säsong i en vacker och uppmärksam slutspurt. Några resultat torde emellertid knappast nu intressera.

I denna anda kommer sektionen att starta nästa säsong; det är dess bortåt tjugu medlemmars fasta föresats att då åter föra fram sektionen till den rangplats, den hade för en del år sedan. Och få vi bara med de storspelare, som i år av olika anledningar icke kunnat träna som önskligt hade varit, å våra ordinarie klubbkvällar och få vi så litet stil på våra verkligt lövande juniorer, ja, då kunna vi taga upp kamp med vilken bowlingsektion i Stockholm som helst.

Ala.

HARALD ANDRÉN.

Åter här döden skördat en av de "gamla" djurgårdarne — allas vår vän Harald Andrén lämnade helt plötsligt vår krets i början av maj månad efter att endast ett par tre dagar ha legat insjuknad i difteri.

Med "Lappen", som Andrén populärt kallades, har en av pionjärerna inom det stockholmska idrottsli-

TACK.

Då jag ännu icke kommit i tillfälle att tacka alla för den vackra gåva, som överlämnades till mig vid årsmötet, och för det intresse, som visats för vintermånadernas motionsgymnastik, ber jag genom medlemsbladet få framföra detta tack och hoppas på återseende under glatt gemensamt arbete nästa gymnastiksåsong

Edmund Lindmark.

vet försvunnit. Tidigt i sklets begynnelse dokumenterade han sig som en av de läraktigaste adepterna till de norrmän, som då för tiden kommo hit över och klädde svenskarna efter noter i backlöpning å skidor. Före Bomgrens, Norlängs och Einar Oissons uppdykande kan man gott påstå att Andrén tämligen succéant behärskade den inhemska marknaden inom detta gebiet. Intjänarna från Lapplands snövidder betraktades på den tiden som de naturligaste representanterna för Sveriges unga skidsport, och detta i förening med Andréns fysiska konstruktion — liten och kraftig som han var — var naturligtvis ägnat att förläna honom smeknamnet "Lappen".

Men det var inte endast vinterns idrottsfröjder som tog Andrén. Han ville ha sin säsong året runt, och därför ägnade han lika mycket av tid och intresse åt fotboll och allmän idrott. Som fotbollspelare minns man honom med nöje från vänsteryttertiden i Djurgårdens A-lag, och som löpare var han en icke föraktlig kapacitet i den tidens konkurrens.

Ännu på "gamla" där, då skidor och bollskar fingo vila som relikter från lyckade och lyckliga tävlingsår, kunde "Lappen" inte släppa kontakten med idrotten. Hans mångåriga och gedigna insatser som ledamot i Ö. S. och sektionsstyrelser vittna gott om att han inte i första taget kunde glömma Djurgården. Lika trefast skoia vi kvarvarande djurgårdare minnas vår gode vän och kamrat Harald Andrén.

A. L.

RESTAURANT TRE REMMARE

(Intill Nordiska Kompaniet)

REKOMMENDERAS

FESTVÄNING OCH KLUBBRUM

Pröva vår lunch å Kr. 1:50, 1:75 och Kr. 2:—,
vår diner från Kr. 2:—, vår lättsupé å Kr. 1:50.

Telefon för beställningar: Norr 6757

MED DAMERNA PÅ ORIENTERING

Utan tanke på eventuella ansträngningar och svårigheter och utan att vara så vidare värst hemmastadd i den ädla konsten att begagna karta och kompass hade jag anmält mig till Stockholms Kvinnliga Idrottsförbunds orientering den 8 maj. Med de allra bästa förhoppningar anlände jag också till startplatsen, som var i närheten av Bo på Lännerstalandet. Efter att försiktigt i smyg ha mönstrat mina 35 medtävlare, märkte jag, att mina förut mycket små utsikter sjönko betydligt, ty en hel del sågo ut att vara riktiga »hajar» på området, då de, med som det tycktes, riktiga kännarminer studerade sina kartor och kompasser.

En efter en gav sig iväg, och så kom även min tur. Jag fick veta, att jag skulle leta mig fram till torptecknet i »G» i Gustavsvik, och så var det att försöka använda sitt förstånd efter bästa förmåga, att ställa in kompassen och bagagna sig av de lärde, man fått om denna konst. Men det borde inte vara så svårt, tänkte jag i mitt stilla sinne. För övrigt var det det mest bedårande väder, man kan tänka sig, så det var ingen förlust att vara ute och se sig omkring i skog och mark en eller ett par timmar mer än de övriga. Ja, så började det.

Nog vet jag med bestämdhet, att jag gjorde vad jag kunde, använde båda kartan och kompassen. Men tror ni att jag kom fram ordentligt

för det? Ingalunda. Enligt kartan skulle det där torpet ligga vid en väg, och nog kom jag till en väg, och vid vägen var en liten röd stuga, men se någon röd skärm såg jag inte till. »Bäst att fortsätta», tänkte jag hoppfullt, andades ut ordentligt ett tag och drog upp kjeiarna för att ta ett skutt över diket, då jag hörde någon komma flåsande bakom mig, vände mig om och fick se en olycks-kamrat, som undrade, om jag visste var vi befunno oss. Tyvärr visste jag det inte, men det kunde man ju taga reda på. Varför inte använda sig av den lilla röda stugan? Försiktigt klevo vi in genom grinden, knackade på och frågade var vi voro. (Sköna bekännelser). Mannen, som öppnade, trodde visst att vi hade gott om tid och drog en lång harrang om hela omgivningen, och för artighets skull måste vi höra på, trots att det kittlade i benen att få springa vidare. (Ja se fruntimmer, tänker herrar orienterare som läser detta). Vi kom överens om att det inte fick taga mer än en kvart att springa tillbaka. Ty naturligtvis hade vi sprungit för långt... Friskt mod tänkte vi och sprang (obs. sprang) allt vad vi orkade, tills vi helt plötsligt fick se en röd stuga vid väggkanten och denna gång med en röd skärm framför. Första kontrollen var alltså klarad, och av de hyggliga kontrollanterna fick vi höra, att det ännu fattades en hel del orienterande damer. Vilket var förfärligt roligt att höra.

Nästa kontroll hette »Kåktorps», och sedan jag samlat nya krafter, bar det av igen. Denna gång gick det bättre, ty bäst jag gick och funderade, om allt var som det skulle, fick jag höra ett ihärdigt hundskall, och mitt sjunde sinne sade mig, att det naturligtvis måste vara i »Kåktorps», som de hade en så oartig hund, att han skällde ut damerna, som kommo springande. Men vi får väl vara överens om, att det kanske vem som helst hade gjort. Det visade sig vara rätt, för så småningom kom jag fram ur skogen och fick se en ny röd skärm. Övertygad om att det ej var samma som jag kom ifrån, sprang jag fram. Finns det något som vid dylika tillfällen gör en så glad som just dessa små röda skärmar? Jag tror det inte.

Sista kontrollen och målet var vid »Lännersta dansbana». Och till en sådan plats borde man kunna ta sig fram, bara man hör namnet, tyckte jag. Efter att återigen ha tagit igen mig ett tag gav jag mig iväg. Mitt sällskap från förra kontrollen hade jag för längesedan tappat bort, men fick i stället göra närmare bekantskap med den cartiga hunden. Skällande hundar ha alltid varit min fasa, så jag funderade till att börja med att gå i en vid halvcirkel för att undvika jycken. Men eftersom tiden var mer än vanligt dyrbar, avstod jag hjältemodigt från denna lömska plan och sprang allt vad jag orkade raka vägen med jycken skällande i hälarna. Som väl var, tröttnade han

Varför hava våra spikskor blivit populära?

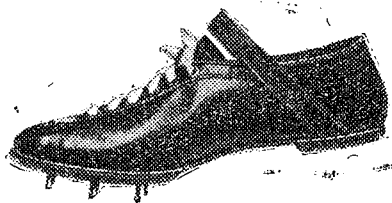
Genom dess goda passform samt överlägsna kvalitet såväl i material som utförande.

Högsta kvalitet per par Kr. 16:—

Ordinär » » » » 14:—

Bröderna Sandströms Sportaffär

23 Birger Jarlsgatan 23

så småningom och vände om. Jag fortsatte fortfarande ihärdigt och kom fram till stora landsvägen, och så småningom fick jag se en massa folk i en klunga, vadan jag försökte klämma i med en flottare slutspurt, ty jag förstod, att där framme var lönen för mödan, målet... Det var förstås en hel del, som kommit in före mig, men åtskilliga fattades, och det var ju alltid en tröst.

Efter välbehövlig omklädning o. d. var man åter som en vanlig människa igen och kunde med stor aptit njuta av kaffe och bakelser, wienerbröd och smörgåsar vid långbord på dansbanan. Herr Nordbergs charmanta grammfon skötte som vanligt musiken för dem, som ville ha sig en svängom i hambo, vals och sist men icke minst charleston. Ett bord vid sidan med en massa i solen blänkande föremål skvallrade om, vad som komma skulle. Efter vederbörlig skaffning förrättades också prisutdelningen av arrangören för dagen, Birre Nylund. En sådan massa pris det var! Men så hurrades det också kraftigt för alla, som varit hyggliga och skänkt priser till dagens tävling. Vi hurrade också för arrangörer, kontrollanter, deltagare.

Klockan började tyvärr bli "båt-dags", det var inget annat att göra än att plocka ihop sitt pick och pack och tänka på refrängen. Men alla voro vi överens om, att vi hade utnyttjat den härliga söndagen på bästa sätt och hoppades att det inte skulle dröja länge till nästa orientering. Så bar det av ned till bryggan, som snart blev proppfull med folk.

DJURGÅRDARENS RUNDRADIO.

Hallå, Hallå.

Djurgårdarens Rundradio.

Vi komma att starta en serie gamla djurgårdshistorier och berättelser, och börja vi med dessa redan i denna utsändning. Det är Herr Pehr Uhl, som fått äran att inleda denna serie. Han har ordet:

Ovanligt för den årstiden. När alla kommit ombord på båten visste vi ändå, att vi hade en nära en timme lång båtresa framför oss, vilket alltid är en fin avslutning på en väl använd söndag.

En lång tid efteråt kunde jag ej låta bli att tänka tillbaka på denna den härligaste av alla vårsöndagar. Att det gjorde litet ont i alla leder ett par dagar bryr man sej inte om... Trevligt var det i alla fall, och flera sådana söndagar ha vi inte något emot... *Tvärtom...*

"N:r 24."

Mina damer och herrar.

I närvarande stund då det allmänna sanittalsämnet mellan oss djurgårdare är, huruvida föreningens fotbollslag skall lyckas att kvalificera sig till allsvenska serien eller icke, kan det vara intressant att uppräkna minnet, om hur det gick till, när Djurgården föregående gång startade i storserien.

Efter mycket om och men beslöts att föreningen den gången skulle delta i serien, och allting ansågs klart. I sista stund kom dock ett hinder, som ingen hade tänkt sig. Laget beslöt nämligen i samråd med sin ledare att ej under några förhållanden ställa upp i den redan utlysta matchen i Göteborg. Orsaken därtill var, att spelarna ansåg Djurgården ha blivit lidande på speldagarnas fördelning och A. I. K. otillbörligt gynnad. Hur föreningens styrelse ställde sig till saken, vet jag ej, då intet hördes från denna. En diskvalifikation av föreningen då, som absolut blivit följden, om laget ej ställt upp, hade blivit synnerligen ödesdigert för föreningen.

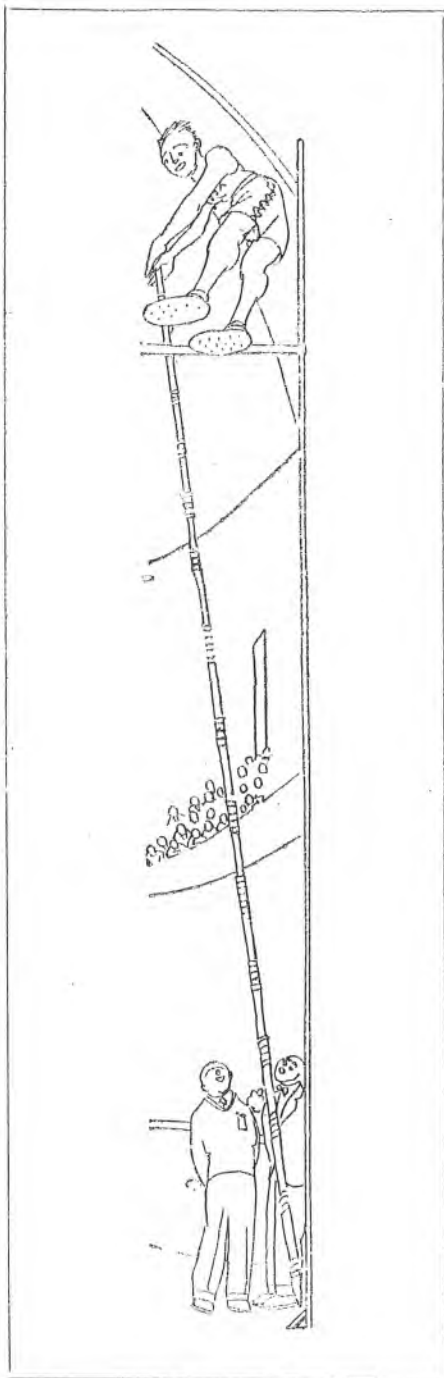
Tiden gick, och intet gjordes åt saken. Kvällen innan avresan till Göteborg var utsatt, samlades lagets medlemmar samt några andra intresserade för att dryfta situationen. Det tycktes omöjligt att rubla spelarnas uppfattning. De höllo absolut på sitt förut fattade beslut. Men slutligen uppträdde så Hemming som den räddande ängeln och tyckte, att det för denna gång var bäst att bita i det sura äpplet och ställa upp i matchen, och sedan isen

Heja, Heja Pojkar

Nu gå vi till

SÖDERBERGS

4,25

— för det priset får Ni hos
P. U. B. bl. a.

Sportmössa, trevliga mod. mönster.

Sportstrumpor av god kvalitet.

Halsduk av siden.

Näsdukar ½ dussin, och en hel del
andra artiklar.

**Till facila priser erhåller Ni dessutom allt för ekiperingen från
Topp till Tå.**

Paul U. Bergströms A.-B.
NORR SÖDER

RAMM blev europamästare och WOLFF var god finalist vid täv- lingarna i Berlin

Rekordsäsongens avslutning för våra boxare blev minst sagt glänsande genom Ramm's upphöjande till heder och värdighet av europamästare och Wolffs andraplacing vid E. M.-tävlingarna i Berlin. Fem poäng av Sveriges elva räddades här genom våra pålitliga pojkars insats.

Lämpligheten av att förlägga dessa tävlingar så långt fram i säsongens 24:de timme — i medio av maj — är mer än tveivelaktig. Som amatörboxningen ligger till i Sverige, anser säkert det stora flertalet av de bättre boxarne säsongens kulmen nådd i och med S. M. Vad som här-

en gång blev bruten, följde snart de andras löfte om att avresa skulle ske dagen därpå.

Det var också ett kamplystet djurgårdslag, som antråde tåget på lördagskvällen. Många voro också de, som hurrande sade farväl till sitt kära djurgårdslag, men det var säkert många av dem, som stodo på perongen, som ej hade en blekaste aning om, hur nära det varit, att de förgäves fått gå för att taga avsked. Nog var det den gången tur, att det blev som det blev. Under den kommande säsongen spelade nämligen laget in sina modiga 60,000 kronor.

Det var således Herr Pehr Uhl, som talade om forna tider. Som vi förde fanns det trassel även på den tiden.

Så kommer rapporten från Djurgårdarens Nyhetsbyrå:

Det svensk-amerikanska fotbollslaget Viking kommer i sommar att gästa Sverige, och hoppas vi då att vi skola bliva i tillfälle att få besöka »Snörets» Lundberg, som en-

utöver är, är mer eller mindre av endå; så har det visat sig att det t. o. m. är ytterst svårt att samla toppmännen till något så enkelt som klubbmästerskapen, vilka klubbarna i regel låta gå i slutet av mars eller början av april. Det är därför ganska mycket begärt att dessa förstarangsboxare, som haft att göra den ena hårda matchen efter den andra alltsedan tidigt i september eller oktober, skola entusiasmeras till att ligga i forcerad träning i ytterligare dryga sex veckor.* Att det lyckades denna gång och därtill lyckades så glädjande gott att relativt nybörjningsboxande lilla Sverige kunde skjuta fram som andra nation, överflyglad endast av de arrangerande tyskarna men före sådana boxningsstormakter som Frankrike, Italien och Danmark, måste betraktas som en stor organisationstriumf för Svenska Boxningsförbundet. Ty att

* Den 1 april kunde och borde säsongen vara slut.

ligt pressen avancerat till »Världens bästa målvakt».

Styrelsen har beslutat, att samtliga medlemmar i föreningen mot uppvisandet av medlemskort för 1927 äga tillträde till Traneberg vid de matcher Djurgården spelar i Östsvenskan och Stockholmsserien.

Erik Viktorin, den gamla djurgårdsboxaren, som nu är bosatt i New York, beder i brev att få hälsa till alla gamla »känningar».

Seth Lindner har dragits med en längre tids sjukdom men är nu på bättringsvägen. Någon orienteringslöpning i höst blir det väl knappast.

Kotte Granströms nya svenska rekord i mellan hopp har blivit godkänt av högsta instans.

Georg Nilsson, som i tveene år haft sin tillvaro i Malmö, har åter besatt sig i Huvudstaden. Orienteringsförstärkning?

Sektionernas kassörer taga fortfarande emot resterande årsavgifter.

Så ha vi ingenting mer att förtälja denna gång. Vi återkomma. God natt, god natt.

det i främsta rummet var ledningens, herrarna Lindblom och Söderlund, briljanta handhavande av den stora apparaten, som väckte pojkarnas ambition till liv och eggade dem till stordåd, måste åtminstone från Djurgårdshåll erkännas, samtidigt som de aktiva säkert villigt skriva under härpå, en viss skränig s. k. expertis till trots.

*

De tvenne Djurgårdsboxarnas insats blev såsom ovan nämndes storartad. Det kunde kanske ha blivit ännu mera vägande, om tävlingarna gått vid en lämpligare tidpunkt och Konte fått tillfälle att specialtrimma ytterligare ett par av våra bästa.

Ramm, säsongens framgångsrikaste Djurgårdsboxare (t. o. m. enligt istadigt Ramm-förnekande "Swing"!), vann en välförtjänt mästartitel genom trenne poängsegrar i tur och ordning över Panfilo, Italien, Michaelsen, Danmark, och Schönrrath, Tyskland. Största besväret hade Nisse mot dansken, varför man vid det här laget bör sluta upp med att känna sig så rysligt förvånad över att tämligen färske Gustaf Andersson på sin tid dukade under för den förut rätt okände danemannen vid landskampen i Köpenhamn.

Ramm satte i och med finalsegern över Schönrrath slutpunkten för sin tredje lyckosamma säsong, och han garanterar själv att den inte skall vara den sista under amatörkarriären. Amsterdam vinkar! Och revanchen mot Thyge!!

Wolff besegrade övertygande Pospischil, Österrike, och Gelbai, Ungern, men mötte i finalen sin överman i tysken Dübbers. Harry gjorde emellertid även här en glänsande match och poängdistansrades endast ytterst hårfint. "Här i Stockholm hade vi grejat tysken som ett inte", var Kontes mening om saken.

*

Efter en säsong, som i inledning- en här ovan betecknats som rekord- dito, ha nu våra boxare gått i sommarvila. Detta betyder dock inte att

BANDY

och ishockeyefterskörd till begrundande för bot och bättring.

*B-lagets säsong samt ett försök till
ishockeyrehabilitering.*

Bortsett från A-lagets granna se- ger i D. M. har bandy- och ishockey- sektionen inte varit alldeles utan glädjeämnen. Reservlaget i bandy var på vippen att ta hem hela pokal- tävlingen efter en ovanligt grann matchserie av följande utseende:

Lidingö B	5—0
Tureberg	12—1
Hermes	3—2
A. I. K.	2—1

Men i semifinalen mot de gamla pokaluvorna från Westermalm blev lagets frammarsch stoppad på grund av gamla käringen Fortunas miss- lyntet samt nyssnämnda uvars seg- het. Efter 90 minuters spel var ställ- ningen ännu oavgjord, sedan nästan hela andra halvlek format sig till en ensidig press mot Westermalmsbu- ren, där dock en herre från Nockeby stod och agerade måltavla. I för- längningens sista del lyckades Wes- termalm hala hem segern efter den moraliska finalen, som en del folk välmotiverat ansåg. Ty alla sina an- dra matcher klarade Westermalm av utan förlängningar.

Som ordinarie har laget haft föl- jande uppställning: S. Österberg— Birger Karlsson, Rydell—Gösta Wicksell, Dinty Haglund, Lindgren —Carlberg, Birre Danielsson, Lilje- qvist, Folke Andersson, Allinger.

Österberg har haft en viss ovana att slumra till i målet, men i vaket tillstånd har han visat god klass, vil- ket senare även gäller backparet. I

de komma att vila på lagrarna; efter sommarens fröjder vänta vi oss en ny rolig vintersäsong med tätt duggan- de rapporter från liv- och boxargar- dets ärorika drabningar.

Och i spetsen tågar Konte...

Hookman.

Hit bör Ni gå!
MALMQVIST & WICKLUNDS
AVBETALNINGSAFFÄR

3 VÄSTMANNAGATAN 3

(Invid N. Bantorget.) Tel. Norr 5374

Herr- & Damkläder

färdiga på lager, även måttbeställning,
samt Strandskoftor, Filtar, Täcken, Gar-
diner, Dukar Lakansväv, Mattor m.m.

Förmånliga betalningsvillkor.

Billiga priser.

10 % rabatt på 2 mån. kredit.

Vi sy Ederkostym

i den rätta Yankee-stilen

för

Kr. 115:—

precis som Ni vill ha den.

Vi framhålla vår nyöppnade

Skoavdelning

som är välförsedd med Svenska
och Amerikanska nyheter.

"Standards hörna"

Standardmagasinet

Hörnet av Odengat.—Sveavägen.

halvbackskedjan har Agges mindre bror varit en verkligt angenäm över- raskning och, sin ungdom till trots, trions bästa man. Forwardskedjan ändrade ofta uppställning, sedan A-lagets ishockeygossar ställt sina tjän- ster till förfogande. Melcher Jo- hansson—Säfwensten var med och rörde på sig några gånger utom i semifinalen mot Westermalm, då han

alldeles glömde bort att röra på sig. Eljest var Carlberg den bäste i kvintetten och Allinger den olyckligaste, nämligen då det gällde vänsterytterjobbet mot A. I. K. Liljekvist, som gått och dragits med en bruten tumme säsongen igenom, har oftast gått center men visat större anlag som halvback. Lagerstedt, Hedblad och Lindahl kunna nämnas såsom fullgoda reserver.

Som lagets flertal bestått av ungdomar, kanske det inte är förmätet att hoppas på ännu större framgångar nästa år. Gösta Wicksell har varit ledare för det hela och klarat sin sak bra.

Ishockey.

Representationslaget i ishockey fick sitt tack vid årsmötet, bestående av en upplysning om, att segern i klass II och därmed en plats i klass I endast genom slarv gått vår näsa förbi. Nå, det var ju inte så värst tacksamt att höra för grabbarna, som verkligen jobbat för de usla poängen match för match men tack vare

ett annat lags fega försvarstaktik gått miste om den välförtjänta serie-segern. Eftersom även B-laget fick ett fläskben kastat åt sig, för att dess serie varit matchfattig, och laget fått protest på halsen för användande av okvalificerade spelare, bör det komma fram, att serien bestod av ett lag mindre än några av de övriga klasserna, att laget vann alla sina matcher, samt att protest- och bråkklubben par preference, I. K. Sture, ingav protest mot att »Dinty» Haglund plockats upp från juniorlaget, vilket inte lär vara tillåtet. Även om I. K. Sture på detta sympatiska sätt skulle komma över två poäng har vårt B-lag vunnit klassen och det för andra året i rad. Uppställningen, med försvaret precis identiskt med fjolårrets, har sett ut på följande vis: Österberg—Liljekvist, Wicksell—André, Lindahl, Haglund (B. Carlsson).

Tilläggs man så blott att juniorlaget uppnådde en hedersam andra placering torde det stå klart för

DEN ÖSTSVENSKA SPURTEN.

När telegrammen på eftermiddagen söndagen den 3 april mälde om Göteborgs-Alliansens ruskiga 10—1 på Djurgården, var det mången som riste sina lockar och ängsligt frågade sig om detta skulle vara signalen till ett snöpligt slut på fotbollagens vackra metamorfos från i höstas.

Visst lät det otäckt! Undertecknad, som torde kunna berömma sig av en smula historiekännedom ifråga om Djurgårdens fotboll, dök på huvudet i luntorna för att söka tröst i faktum att laget någon gång tidigare råkat ut för nå'n ännu värre stjärnsmäll och ändock fått leva och ha hälsan. Men hur jag rev och rotade i hjärnkontor och anteckningar, så inte kunde jag hitta någon tvåsiffrig nederlagsnotering. 10—1 tycks vara nätt opp det djäkligaste som hänt oss i fotbollväg på de sista 36 åren. Ett dåligt omen för hoppets år 1927, kan man tycka.

Tiden läker emellertid alla sår. Skrubborna från tillknölningen på leriga Ullevi ha efter hand upphört att göra sig påmint, och plåstret på skrämnarna heter seriefinishen. Djurgården har kanske inte varit alldeles detsamma som i höstas, men spurtan i Östsvenskan med resultaten:

— Marieberg	4—0
— Reymersholm	2—1
— Linnéa	9—0
— Sundbyberg	5—0

tillsammans 8 friska poäng och 20 mål mot 1 är verkligen inte så tokig.

Ännu finns det en smula liv och hepp för City-matcherna!

*

Efter tre års mödosamt slit ha vi alltså till slut lyckats betvinga våra motståndare i den tröstlöst draggliga

eventuella tvivlare att ishockeysektionen inte enbart varit förtjänt av klander.

Karlsson.

S. H. 12

En behaglig andedräkt kan värderas i pengar

Många affärer har gått över ända beroende på att affärsmannen saknat den tilltalande renlighet, som god smak kräver.

En ren mun och en frisk andedräkt äro nödvändigheter, som varje duglig säljare förstår.

Regelbundet bruk av Wrigley efter det Ni ätit, rökt eller druckit håller munnen frisk och ren.

Varje framåtsträvande affärsman bör därför vara anhängare av Wrigley.

WRIGLEY

Överstående.

ETT OUPPKLARAT MYSTERIUM.

Djurgården i Kalmar.

En stackars tidningsskrivare kanske inte anses fullständigt normal, om han kommer dragandes med den snö, som föll i fjol. Men en del omständigheter tvingar mig att gripa till min Watermans Ideal (17 kronor i närmaste bokhandel) för att rekapitulera litet av vad som hände Djurgårdens fotbollslag nere i Kalmar i somras. Detta därför att det finns folk ute på stan, som ännu i dag går och grubblar över de mystiska händelserna i

ga Östsvenskan. Vi ha vunnit en serieseger som inte bara är den rejälaste i Östsvenskans historia utan som också söker sin make ifråga om markant överlägsenhet bland hela långa seriekonkarongen, i vilket väderstreck man än må leta.

Så här ser den prydliga sluttabelen ut:

	sp.	v.	oa.	f.	mål	p.
Djurgården	18	17	0	1	60—9	34
Derby	18	12	1	5	41—24	25
Hammarby	18	11	1	6	45—25	23
Sundbyberg	18	9	2	7	37—36	20
Kamraterna	18	9	2	7	45—46	20
Huvudsta	18	8	3	7	30—29	19
Linnéa	18	6	1	11	38—53	13
Reymersholm	18	5	3	10	25—37	13
Marieberg	18	5	1	12	33—58	11
Bollklubben	18	1	0	17	19—55	2

*

Sandlund skall ha tack, ty han är mannen som förstått att få grabbarna att visa hur benen ska gå enligt gamla goda Djurgårdsritningar. Titta bara en gång till på vinstbeviset här ovan och säg se'n om inte bollpojkarne ha takter i sig. Må de sedan också bara räcka till att ge E:tuna—City avspisning i två portioner den 29 maj och 3 juni. Då bör det bli många Djurgårdsklackar i taket de kvällarna, ty då skola vi dricka brorskål med storpojkarne i Allsvenskan.

Detta är drömmen — på 1:sta sidan berättar "Ala" hur uppvaknandet varit.

Mr X.

den småländska staden. Som denna resa företogs strax före midsommaren, var det kanske förklarligt, att den i Stockholmspressen inte satte andra spår efter sig än de två resultaten samt tillfälliga sportredaktörens undran hur det gått till.

Djurgården hade nämligen fått smörj av Kalmars A. I. K. med hela 6—2. Och det måste naturligtvis väcka en del förvåning åstad. Men något mer förekom inte i denna sak. Därför dessa rader.

Sedan halva laget inskeppat sig i flygmaskin och andra halvan blivit instuvad i sovvagnen, träffades omsider truppen i Kalmar, dock först sedan den flygmaskin, som innehöll Årstas stoltheter, fått nödlanda någonstans i havsbandet men till slut fått undsättning och fört värdesakerne till ort och ställe.

För att inte ytterligare tråka ut den ambitiösa läsare, som kastat sig in på denna försenade fotbollsbåt, gå vi direkt till matchen.

Kalmar A. I. K. var den första motståndaren och ansågs vara ett av Smålands bästa lag. Svart med folk och följande Djurgårdslag på den anmärkningsvärt goda planen: Kalle Pettersson — Birre Dana, Eckerström — Hagberg, Sitting Söderström, Ivar Anders — Gotte Johansson, Gösta Dahlberg, Sture Nilsson, Sune Andersson, Avesta-Larsson.

Det var en välsignat varm dag, och pojkarne, som trott de skulle kunna promenera sig till segern, fingo snart nog upp ögonen för den hotande faran. I halvtid ledde Kalmar emellertid med 2—0. Avestas 2—1 innebar ju alltid en liten ljusning, men vid 4—1 gav man upp hoppet. Det flämtade till knappt märkbart vid 4—2 men sloknade så definitivt vid 5—2 och 6—2. — Det hade varit omöjligt att få igång något spel,

därtill hade inledningen tagits allför likgiltigt, och dessutom hade Kalmars långbente hejare på vänsteryttern fått galoppa alldeles ostörd och göra Kalle Pe alldeles förtvivlad.

Denna varma dag inföll den 13:e...

Avskedsmatchen dagen därpå mot Kalmar I. S., fullt i klass med A. I. K., motsågs med en viss bävan. Birre hade givit grabbarna en ordentlig uppsträckning och hotat med inmurning i den mörkaste källaren i Kalmar slott, om dom inte spelade bättre. Laguppställningen ändrades till följande litet mer ordinarie: Kalle Pe — Birre, Ivar Anders — Greven, Sture, Hagget — Olle Eckerström, Kalle Liljeqvist, Sitting, Sune, Avesta.

Pojkarne började med en häpnadsväckande fart, och halvtid ingick med 2—0 för Djurgården. Signaturen lyckades få in de två gluggarna, sedan Avesta gjort undan det mesta arbetet. Edvin Wide, som också hörde till attraktionerna, kutade så sina 2,000 meter på sitt lilla privata sätt, och så började Djurgården igen. Sitting ordnade hjältemodigt 3—0 och Kalmar 3—1. Olle Eckis träffade så bollen ordentligt med sina 47:or och 5—1 kunde antecknas.

Stockholms anseende var återupprättat, och Barometern strödde idel rosor på följande morgon, som för vårt lilla sällskaps räkning ingicks på berghällarna nere vid Kalmar sund, där vågskvalpet och gitarren gjorde en riktigt poetisk.

Vad som dessutom tildrog sig i Kalmar, på vedtraven på en orolig ångare och på Birres första flygresa, skulle nog vara roligt att få erfara. Men det är en annan historia.

En hälsning i alla fall till lilla Elvy från

— rl.

DJURGÅRDARE
NI GYNNA VÅR
TIDNING
OM NI GYNNA DESS
ANNONSÖRER

**KAMEROR
och
KIKARE**

GLASÖGON
alla modeller.

**Varje Idrottsman bör använda
Solglasögon**

Boörens

Hörn. av Birger Jarlsg. och Grevtureg.
Tel. 75246, Norr 7246.

Djurgårdare rabatt emot medlemskort!

STOCKHOLM 1927

Stockholms Södra Tryckeri & Pappersindustri.